

‘Ik hoor toch wel ergens bij’



JP den Tex

FOTO: HANS DE BRUIJN

Troubadour JP den Tex brengt een verhalenbundel uit, 'Morgen wordt het beter'. Aan de hand van eigen liedjes onderzoekt hij zijn verleden en dat van zijn familie. „Het was louterend”, concludeert hij.

Boek, cd en tournee van JP den Tex

Een live-cd en een tournee, te beginnen vandaag bij museum en beeldentuin Nic Jonk in Grootchermer, begeleiden het boek, dat eigenlijk een logische stap is. JP den Tex (1950, opgegroeid in Bergen) maakte zijn op Amerikaanse folk en country geënte liedjes al ver voordat hier de term americana werd uitgevonden. Maar pas sinds het begrip singer-songwriter inburgerde, wordt Den Tex door een groter publiek gehoord en zingt hij zijn liedjes in de theaters. Verhalen vertellen speelt daarbij een steeds grotere rol. „In Amerika, waar ik getoerd heb, is een lied niks zonder een mooi verhaal”, vertelt Den Tex. „Singer-songwriters zijn er voortdurend aan het vertellen. Dat beviel me, want ook mijn liedjes zijn verhalen.”

Op pad

Dat leidde al tot theaterprogramma's als 'American tune' en 'Speak dairy'. Nu is hij dus op pad met 'Storyteller', maar daarnaast zijn er de korte literaire verhalen, uitgegeven door In de Knipscheer. Elk verhaal heeft een liedje meegekregen uit Den Tex' ruim veertig jaar omspannende oeuvre. Tezamen vertellen ze de geschiedenis van het gezin waar hij uit komt, in het bijzonder van zijn moeder. Omdat het 'altijd al over Den Tex gaat', zegt hij. Vader was kunstschilder, zijn broer Emiel zit ook in de muziek, neef Charles is schrijver.

Het boek begint in de jaren negentig en gaat met ieder verhaal iets verder terug in de tijd. „Ik vind die geschiedenis mooi, maar het zijn geen memoires. Ik noem het autofictie. Het hoeft niet honderd procent waar te zijn - daar ben ik te veel entertainer voor – als het maar een waarachtig verhaal is.”

Boek, cd en tournee sluiten voor de muzikant een periode af van drie jaar terugkijken op eigen werk en verleden. „Op de snelweg van het leven moet je af en toe in de achteruitkijkspiegel kijken om je positie te bepalen. Het is louterend om dat te delen met onbekenden, met je publiek. En het is niet zo dat ik in het reine probeer te komen met mijn verleden, want volgens mij werkt het zo niet. Je kunt alleen de feiten op een rij zetten, waarna je weer verder kunt. Daarom wil ik het glashelder en zonder emotie opschrijven, ook al is het soms pijnlijk openhartig. Een mens is nu eenmaal engel en duivel tegelijk. De christelijke traditie geeft ons mee dat we goed moeten zijn, maar het is juist gevaarlijk het kwade in jezelf te ontkennen omdat het kan leiden tot onvoorspelbaar gedrag.”

Overigens valt in de verhalen die hij op het podium vertelt juist de lichte toon op. „Humor is belangrijk, het moet leuk blijven. Dat is ook een kant van me. Het is het verschil tussen de performer en de schrijver die diepgang zoekt.”

De jaren van zelfreflectie hebben hem veranderd, zegt Den Tex. „Ik ben van nature een typische outsider, ook ten opzichte van mijn familie: laat mij maar... Het was goed om daar eens vanaf een wolkje naar te kijken en te zien dat je hoe dan ook in een traditie staat, met een vader en een moeder, met vrouwen die mijn muze zijn geweest. Accepteer dat je ergens bij hoort. Dat is een enorme winst en geeft mij aanknopingspunten voor nieuwe liedjes die fris, rebels en op de toekomst gericht zijn.”

Optredens

Vandaag: Beeldentuin Nic Jonk, Grootshermer; Zondag, Paradiso, Amsterdam;18/10, Windkracht 13 , Den Helder; 19/10, De Taverne, Bergen NH; 25/10, De Pletterij, Haarlem; 27/10, Edam, Walk About Music Festival; 10/11, Café Camille, Beverwijk; 23/11, Q-Bus, Leiden; 30/1 Cool Kunst en Cultuur, Heerhugowaard.

Bron: *Haarlems Dagblad / Noordhollands Dagblad*, zaterdag 28 september 2013